

Inhoud

Voorwoord

DOOR Joyce Roodnat

5

Bij Kiki thuis

DOOR Gelolo McHugh GEÏLLUSTREERD DOOR Mary Blair

BEWERKING Han G. Hoekstra

9

De drie beertjes

DOOR Marian Potter GEÏLLUSTREERD DOOR F. Rojankovsky

39

Dokter Pijpekop

DOOR Margaret Wise Brown GEÏLLUSTREERD DOOR J.P. Miller

BEWERKING Han G. Hoekstra

69

Ik kan vliegen

DOOR Ruth Krauss GEÏLLUSTREERD DOOR Mary Blair

BEWERKING Han G. Hoekstra

99

Het meisje dat alleen maar witte chocolade lust

GESCHREVEN EN GEÏLLUSTREERD DOOR Paul Steenhuis

129

Roodkapje

DOOR Annie M.G. Schmidt GEÏLLUSTREERD DOOR Elizabeth Orton Jones

159

Voorwoord

Gouden Boekjes over meisjes zijn er niet zo veel. O ja? Behalve *Roodkapje* dan. Dat gaat over een echt meisje dat ook nog eens intens lief getekend is. Uitgerekend dit meisje beleeft een avontuur zonder weerga met een wild dier. Deze wolf is een boze verleider, leugenachtig, griezelig, met een lange tong en grote tanden. Hij wordt overwonnen en op het laatste plaatje wandelt Roodkapje met haar – nu lege – mandje terug naar huis. Door het bos. Waar tussen die bomen vast weer zo'n wolf zit. Wat op zichzelf niet helemaal onaantrekkelijk zou zijn...

'Deze wolf is een boze verleider, leugenachtig, griezelig, met een lange tong en grote tanden.'
Uit: *Roodkapje*

Meisjes beleven niks? Behalve dan in *De drie beertjes*, over een berengezin dat bezoek krijgt van een stout meisje. Ze doet precies waar ze zin in heeft. Ze breekt in bij de beren, zit overal aan en ze ontsnapt door uit het raam te springen. Net als *Roodkapje* is *De drie beertjes* de bewerking van een sprookje. Net als *Roodkapje* is dit een van de zeldzame Gouden Boekjes waarin levensgevaar dreigt. Waarmee we kunnen concluderen dat het klassieke sprookje, wat de kracht van de vrouw betreft, de klassieke Gouden Boekjes ver achter zich laat.

Maar laat ik niet zeuren. Het oer Gouden Boekje, het boekje dat nu van generatie op generatie talloze malen wordt en werd voorgelezen, gaat óók over een meisje: *Bij Kiki thuis*. 'Dit is Kiki's deur. Doe hem maar open.' Zo begint het en miljoenen kinderen kennen die woorden uit hun hoofd, meisjes, maar jongetjes net zo goed. Kiki laat zien hoe het er bij haar thuis toegaat, meer is het niet. Vader rookt een pijp en leest de krant. Moeder zit te breien. Kiki schamelt rond. Veilig. Gezellig. Warm.

Bij Kiki thuis is het ideale eerste boekje voor peuters en kleuters. Vervolgens, of ze nu zeven zijn of zeventien, ontdekken ze met Kiki wat nostalgie is.

Hoe het verder ging met Kiki komen we te weten in *Ik kan vliegen*. Ze is groter, maar we

herkennen haar meteen. Ze ervaart de kracht van de fantasie: ze is een kuiken, ze is een vis, ze is alle dieren.

Maar verder? Wordt er in Gouden Boekjes gewerkt, dan is dat door een man. Ook dokter Pijpekop is er één, maar hij is, als poppendokter, in dienst van de meisjes. Poppen worden ziek of ze krijgen een ongeluk, daar weten poppenmoeders alles van. Een pop lijdt aan alle kinderziektes tegelijk en de teddybeer heeft een bloedneus. Allemaal worden ze onverwijd weer 'kip-lekker en kerngezond', dankzij dokter Pijpekop.

Er is nóg een Gouden Boekje over een meisje en ik ben er voluit trots op dat ik daar zelf in voorkom.

Echt waar!

Mijn onstuitbare woede inspireerde hem tot een Gouden Boekje over een meisje dat weet wat ze wil: *Het meisje dat alleen maar witte chocolade lust.*

**“Dit is Kiki’s deur. Doe hem maar open.”
Zo begint het en miljoenen kinderen kennen die woorden uit hun hoofd...’
Uit: *Bij Kiki thuis***

Paul Steenhuis, verhalenverteller, tekenaar en mijn liefste collega bij NRC Handelsblad, betrapte mij op een driftaanval, toen hij de plak witte chocolade op mijn bureau had opgegeten.

Mijn onstuitbare woede inspireerde hem tot een Gouden Boekje over een meisje dat weet wat ze wil: *Het meisje dat alleen maar witte chocolade lust.*

Dankzij hem heb ik mogen meemaken dat een moeder me tersluiks aanwees, terwijl ze tegen haar dochtertje fluisterde: ‘Kijk, dáár. Dat is het échte meisje van dat Gouden Boekje.’

Het was een moment van glorie.

Joyce Roodnat

Dit is het kopje van Kiki. En kijk eens wat een grote, zachte handdoek.

“Weetje wat,” zegt de vader van Joyce,
“we gaan naar De Chocoladefabriek.
Ik ken de directeur.

Die gaan we
het vragen.
Dan houden
we Joyce’s
feestje daar.”

